THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 10
JUNE, 1939

A SHATTERED JEWRY AND A SILENT GOD

Our nation bleeds. It bleeds in Germany, it bleeds in Roumania, it bleeds in Italy, in fact it is hard to find a land under the sun where Jewish blood does not run like rivers of water. The Jews of the world are terror-stricken, and run hither and thither, and do not seem to know what to do. Rabbis keep stuffing them with false hopes, and they mislead them into blatant demands for certain "rights" as to Palestine or other places. All these tactics only make matters worse, and the Jews find themselves sinking deeper and deeper in the quicksands of world hate.

Twenty-five hundred years ago our Jewish people found themselves in a predicament just about as bad as that of today. Only, the persecution was focussed through one kingdom, Babylon. There it was that the poor Jews, in the poignant description of Psalm 137, sat down by the rivers of Babylon and they wept, and they hanged their harps on the banks of the Euphrates.

> "There they that carried us away captive required of us a song; and they that wasted us required of us mirth, saying, Sing us one of the songs of Zion. How shall we sing the Lord's song in a strange land." Psalm 137:3, 4.

Finally there came to the kingdom a young Hebrew captive whose name was Daniel. He was a very earnest and studious young man and he was also deeply consecrated to God. He tells us, "I, Daniel understood by books the number of the years, whereof the word of the Lord came to Jeremiah the prophet, that he would accomplish seventy years in the desolations of Jerusalem."

Now let us read some more and discover what kind of a young man this Daniel was:-

> "And I set my face unto the Lord God, to seek by prayer and supplications, with fasting, and sackcloth, and ashes: And I prayed unto the Lord my God, and made my confession, and said, O Lord, the great and dreadful God, keeping the covenant and mercy to them that love Him, and to them that keep His commandments: We have sinned, and have committed iniquity, and have done wickedly, and have rebelled, by departing from thy precepts and from thy judgments: Neither have we hearkened unto thy servants the prophets, which spake in thy name to our kings our princes, and our fathers, and to all the people of the land. Yea, all Israel have transgressed thy law, even by departing, that they might not obey thy voice; therefore the curse is poured upon us, and the oath that is written in the law of Moses the servant of God, because we have sinned against Him. And He hath confirmed His words, which He spake against us, and against our judges that judged us, by bringing upon us a great evil: for under the whole heaven hath not been done as hath been done upon Jerusalem." Daniel 9:3-6, 11,12.

We are now on the track of a world secret. Daniel made confession to God not only of his own sins, but of the sins of the whole Jewish nation. "We have sinned," he cried to God, "and have done wickedly and have rebelled."

Here is the miracle:- no sooner had Daniel made these confessions to God than swiftly came the Angel Gabriel, and Gabriel's message was:-

> "At the beginning of thy supplications the commandment came forth, and I am come to shew thee; for thou art greatly beloved."

"Thou art greatly beloved." This is the answer to the whole Jewish problem and its pathos today. Let our rabbis humble themselves, let our Jewish people humble themselves, let them gather in the synagogues, and let them bow their heads and their hearts before God, and let them confess openly and freely that we have sinned. Just as sure as the night follows the day, and just as sure as God swiftly answered Daniel's confession and prayer, so surely can we trust God to make each one of us "greatly beloved" even as Daniel was.

We have sinned, we have done wickedly. But what has been our sin, and what has been our wicked doing? Only one thing! Our forefathers stood one day in Jerusalem, and cried out, "We will not have this Man to rule over us." Yet only a short while before God had announced from the heavens themselves, concerning this very Man,

> "This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him." Matthew 17:5.

Thus the issue becomes clearly joined. All that interests God now with regard to us as Jews is, are we hearing and obeying His beloved Son in whom He is well pleased? There is no other issue. God's Son is God's Son and when we slight that Son, we slight God Himself. So how can God hear our prayers when we deliberately violate the very means by which those prayers are to be heard?

Strikingly enough this is the one sin in which the whole Jewish nation is a partaker. Such a statement is not true of any sin that we could mention. There are some Jews for instance who tell lies, but not all Jews tell lies. There are some Jews who cheat in business, but not all Jews cheat in business. There have been even a few Jews who committed murder, but not all Jews commit murder. And so on we could go without limit, but the one outstanding fact, and the thing which should command the profoundest thought of the Jewish rabbis of the present day, is that as a nation the Jews are guilty of this one particular sin, of refusing to hear and obey the One Whom God has called His beloved Son, while only a few Jews, as individuals, accept Him.

WHY IS GOD SILENT?

We are a mystic nation. We have lived only because God has declared through His infallible fiat that we shall live. He is the God who flung the sun, the moon and the stars into their places in the heavens, and by the very might of His spoken word, His fiat, these orbs spin and rotate in their circuits without ever a mishap. His divine fiat has said that Israel shall live forever before Him, and so we live.

But what a living! Dispersions, captivities, pogroms, slaughterings, drownings, burnings at the stake, pillaging, robberies, expulsions,—what a category of anguish! We cry to God and we beat our breasts, and we give to the poor, and we recite the Kol Nidre, and fast in our bodies, yet God is silent!

God is silent! How could it be otherwise, when we have wounded Him and we have tortured Him, and we have disobeyed Him, and we have made His own heart to bleed, all because we have rejected His only begotten Son. Would you consider anyone your friend, if that one despised your own son?

Dear Jewish reader, there is no way out for us, but by a national confession of our sin, our great sin. When we make that confession, we will discover that the same God who stepped down with a strong and mighty arm and delivered us out of the clutches of Pharaoh, can and now will stoop down and destroy a Hitler and his hosts, to deliver us safe and sound, and dry shod. This is mysticism, but it is the Word of God. Upon that we stand and upon that we bank every word we have written.

EVENTUALLY WE MUST

The tragedy of the Jewish national problem is that whether we like it or not, some day we are going to be compelled by the sheer force of concurrent events, events which will move relentlessly upon the streams and tides of history, to bow the knee to the Lord Jesus Christ, and to cry unto Him with breaking hearts, and ask His forgiveness. God's whole pupose in choosing Israel and in preserving our people through floods, through fire, through massacres, through world hate of the most shameful sort, is only that at last we shall confess His only begotten Son, the Lord Jesus Christ, as our Messiah and our Saviour. The tragedy lies in the fact that God has been waiting patiently 1900 years for us to do this, and we have deliberately defied Him, thwarted His purposes for us, and refused to accept the only way of deliverance. Now there is in store for us one final and terrible fire of purging, a fire that truly will burn all the dross out of our people. Out of that fire will

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

emerge a newly born Jewish nation, praising God's name, worshipping His beloved Son, and making Him known to all the Gentiles of the world. Just see what God says about these things; first we will read Zech. 14:2, 3,

> "For I will gather all nations against Jerusalem to battle; and the city shall be taken, and the houses rifled, and the women ravished; and half of the city shall go forth into captivity, and the residue of the people shall not be cut off from the city. Then shall the Lord go forth, and fight against those nations, as when he fought in the day of battle."

And so in the future will come the greatest attack on Jerusalem that ever was made in all history. For there shall be gathered all the world nations to battle. God tells us that He will come in that desperate hour of Israel's trouble, to bring deliverance to the hard pressed Jews in the face of that imminent destruction. We read in Zech. 12:8, 9.

> "In that day shall the Lord defend the inhabitants of Jerusalem; and he that is feeble among them at that day shall be as David; and the house of David shall be as God, as the angel of the Lord before them. And it shall come to pass in that day, that I will seek to destroy all the nations that come against Jerusalem."

In that day comes the climax of all, for it will be then that God will give to our people a new heart and a new awakening, as He says,

> "I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him, as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his firstborn." Zech. 12:10.

After such a terrible time of mourning and sorrow, God tells us again in Zech. 13:1,

> "In that day there shall be a fountain opened to the house of David and to the inhabitants of Jerusalem for sin and for uncleanness."

Listen, dear Jewish friend, there is no hope for us until we come to that precious fountain from which springs the cleansing blood that takes from us all sin and gives us eternal life and peace with God. If only our nation as a whole had turned to God years before, what a different record would be today upon the pages of history.

The God of Abraham, Isaac and Jacob is not dead, the God of Elijah is not dead. Our fathers, the patriarchs and prophets, turned to God in time of trouble, they obeyed His word and God delivered them. Let us also turn to that God and do what He told us to do, obey His only begotten Son, the Lord Jesus Christ; and then having done all, in humble childlike obedience to him, we can with the fullest confidence look to Him for deliverance. If the Word of God is true, and if Jewish history counts for anything, when that hour comes, the world will witness the most wonderful salvation that ever it has seen in six thousand years of hectic and bewildering history.

WHO IS A MESHUMED?

Why do the rabbis call us Meshumodim? Does it never strike you as strange that even among the educated Jews, as soon as they hear or speak of a fellow Jew who has become a believer on the Lord Jesus Christ, they curl their lip with contempt, and breathe out the sneering word of condemnation, "Meshumed!"

If there is any one thing that the Jewish rabbis and leaders like to boast about, it is their "education". To be ignorant is a humiliating thing for the Jew. And yet every time a rabbi opens his mouth and calls a Christian Jew "Meshumed" he is displaying an ignorance so abysmal as to make himself a laughing stock among those who really know.

Now what is a Meshumed? If you will consult the Hebrew Lexicon, you will find the word comes from the root, Shamad. It means to destroy, to cut off, to waste. In Deut. 28:48 we read,

> "Therefore shalt thou serve thine enemies which the Lord shall send against thee, in hunger, and in thirst, and in nakedness, and in want of all things: and he shall put a yoke of iron upon thy neck, **until he have destroyed thee.**"

Here is the word **Shamad,** translated, "**until he have destroyed thee**". And from this word the Hebrew noun Meshumed is derived. And so you see that the whole nation of Israel has been scattered by God among the nations of the world, as He warned our forefathers many times that He would do.

> "The Lord shall bring thee, and thy king which thou shalt set over thee, unto a nation which neither thou nor thy fathers have knnwn; and there shalt thou serve other gods, wood and stone. And thou shalt become an astonishment, a proverb, and a by-word, among all nations whither the Lord shall lead thee." Deut. 28:36, 37.

Therefore, so long as our Jewish nation lives scattered all over the earth and disobedient to God's commandments, so long will the whole nation be truly and literally a nation of Meshumodim.

The Christian Jew, the Jew who has accepted the Lord Jesus Christ as His Saviour and Messiah, is no longer a Meshumed; he has removed himself from this curse and punishment of God, and Has become a true child of God, having received also the promise of everlasting life through faith in the blood that was shed for him by God's only begotten Son, the Lord Jesus Christ, on the cross, 1900 years ago. God no longer calls such a Jew Meshumed, but instead God has a new name for him:-

> "But ye are a chosen generation, a royal priesthood, an holy nation, a peculiar people; that ye should shew forth the praises of him who hath called you out of darkness into his marvellous light." I Peter 2:9.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN

THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York. Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburgh, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N. Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio. 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago. Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Warsaw, Poland: Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

We Christian Jews are God's royal priesthood! But the Jew who rejects the Lord Jesus Christ, and who thus disobeys God's clearly declared commands, he is the real Meshumed. Think this over, dear reader, and then never again be guilty of calling a Christian Jew a Meshumed; and if you hear your rabbi or some other "educated" Jewish leader calling a Christian Jew Meshumed, you just tell him that he has only displayed his ignorance.

As for yourself, do you not think that the time has come for you to come out from under the punishment and humiliation of being always a Meshumid? You can do this by turning to God and asking Him to forgive you through the Lord Jesus Christ. It is this Christ who promised every true believer,

> "Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life." John 5:24.

This means that you can come out from under **condemnation,** which has the same meaning as **Meshumed.** So you can stop being a Meshumed and immediately possess eternal life. Will you do this?

איך בענארישט זיך און ברעכט דעם „לא תרצח" אבער נישט חלילה אלע זענען אזוי. דאגעגען אבער די זינד וואס אלע אידען באגעהען, איז די וואס איז געגען ישוע המשיח. אויף וועלכער אידען קלאפען זיך אין הארצען „ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם". און דאך הערט מען איהם נישט אויף צו האסען און צו פארפאלגען... אט אין דער איינציגער זינד איז כל ישראל אריינגערעכענט, איינער אין גרינג שעצונג און אנדערע אין מיסאכטונג און א דריטער מיט האס און זלזולים און דערפאר ליידען אלע, גרויס און קליין.

עס איז דוקא שווער צו פארשטעהן פארוואס אידען זענען אזוי שטארק געגען ישוע המשיח וואס איז געווען אונזער פלייש און בלוט וועמען גאט האט געשיקט אלס אונזער משיח, אבער אז דער שטן וויל אזוי איז נישט שייך, אידען לאזען זיך ביים שטן פארפיהרען און ליידען דערפאר.

פארוואס איז גאט שטיל?

מיר זענען א מיסטיש פאלק. מיר לעבען ווייל גאט האט ארויסגעגעבען א דעקרעט אז ישראל זאל לעבען און אזוי לעבען מיר. אבער מ'שטיינס געזאגט וואסארא מין לעבען דאס איז. צוזייעט און צושפרייט אין דער גאנצער וועלט. פאגראמירט און נעקוילעט ר"ל. געפאלען און צוטרעטען, באראובט און געפאנגען, געטריבען און געיאגט. אט דאס איז דער סך הכל פון ישראל'ס צרה'דיג לעבען . . . אה וואסארא קאטעגאריע פון אנגסט און פיין ליידט ישראל זייט אזוי פיעל יאהר הונדערט. וועט עס אמאל אן ענד נעמען? געוויס! אזוי באלד מיר וועלען מתודה זיין אונזערע זינד וואס מיר באגעהן געגען היילינען משיח דעם בן אלהים, באלד וועט אויך אונזער ישועה קומען. „והתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי" (ויקרא כ"ו, 40) דארט לעזען מיר, אז דאן וועט אויך אונזער ישועה קומען.

אמת, מיר שרייען אפט צו גאט און קלאפען זיך אין הארצען „חטאתי עויתי ופשעתי לפניך", מיר גיבען צדקה און מיר פאסטען, און דאך איז גאט שטיל . .. .

יא, דער ליעבער גאט איז שטיל , אבער ווי קאן עס דען אנדערש זיין? מיר האבען גאט נישט געפאלגט, מיר האבען איהם בעליידיגט און וועה געטהון. ער האט געהייסען אז „אליו תשמעון", מיר זאלען זיין זוהן צוהערען און מיר טהון דאס דוקא נישט. מיר האבען דעם „בן אלהים" פארווארפען, פעראכט און איבערגעגעבען אין גוי'שע הענד און מיר ווילען נאך עד היום פון אים נישט וויסען. וואלט ארווער פון אייך ליעבע לעזער גוטעם געדענקט פון איינעם וואס וואלט אייער זאהן פעראכטעט, בעליידיגט און פארווארפען?

ליעבער לעזער. עס איז פאר אונז קיין אויסוועג פאראן ווי נור מתודה צו זיין אונזער נאציאנאלע זינד געגען דעם „בן אלהים". ווען מיר וועלען דאס באקענען וועלען מיר באלד אויסגעפינען אז דערזעלבער גאט וואס איז ארונטער געקומען צו פרעה'ן „ביד חזקה ובזרוע נטויה", און האט אונז פון זיינע הענד בעפרייהט. דערזעלבער גאט וועט אונז אויך היינט בעפרייען פון די מארערנע שונאים. „היד ד' תקצר? !"

באחרית הימים

גאט זאגט אונז, אז דער נאציאנאלער פראבלעם וועט זיך ענדיגען, און א סוף אן עק. גאטס פלאן איז אז ישראל וועט נאך אנערקענען ישוע אלס איהר משיח און ישראל וועט נאך בעגען די קניען פאר ישוע, דעם מלך מלכי המלכים. גאטס פלאן מוז אויסגעפירט ווערען. ער האט ישראל גערעטעט פון פייער און וואסער און האט געדולדיג געווארט איבער 1900 יאהר אז מיר זאלען אונזער משיח אנערקענען. א גרויסע צאהל אידען אין דער גאנצער וועלט האבען איהם שוין אנערקאנט און אנדערע טון עס ביסלעכוויים נאך, און די ישועה וועט ענדליך קומען על כל ישראל. אבער די וואס וועלען ווארטען, וועלען דערפאר טייער בעצאהלען אין דער צוקונפט. דער נביא זאגט אונז פון פיעל שרעקליכקייטען וואס וועט נאך קומען, און דאס פייער וועט דאן ארויסברענגען א נייע געבוירען פאלק ישראל וואס וועט פרייזען און לויביז גאטס נאמען דורך ישוע המשיח און זיי וועלען ווערען א מיסיאנעריש פאלק, זיי וועלען געהן בעקאנט מאכען ישוע המשיח'ס נאמען צו אלע נאציאנען פון דער וועלט.

מיר לעזען אין זכריה י"ד, אז גאט זאגט „איך וועל פערזאמלען אלע גוים געגען ירושלים צו א מלחמה. די שטאדט וועט איינגענומען ווערען. זיי וועלען בארויבען די הייזער . . . און א האלבע שטאט וועט געהן אין גלות . . . דאן וועט דער הארר געהן מלחמה האלטען געגען אלע גוים".

ווי מיר זעהן וועט ירושלים זיין אין דער צוקונפט דאס מיטלפונקט פון די גרעסטע מלחמה וואס איז אמאל געווען אין דער וועלט. ווייל אלע פעלקער וועלען טייל נעמען אין יענער שרעקליכער מלחמה. גאט וועט אבער צו־הילף קומען ישראל אין דער עת צרה. אין זכריה י"ב לעזען מיר: „אין זעלבען טאג וועט גאט באשיצען די איינוואוינער פון ירושלים, אין יענעם טאג וועט אפילו דער שוואכער זיין אזוי ווי דוד און דאס בית דוד וועט זיין ווי גאט, אזוי ווי דער מלאך פון גאט וועט זיין פאר זיי. יענעם טאג וועל איך זוכען צו פארטיליגען אלע פעלקער וואס וועלען קומען געגען ירושלים".

אין יענעם טאג וועט אלעס קומען צו א קלימאקס. עס הייסט אין זכריה י"ב, 10:

„איך וועל אויסגיסען איבערן הויז געזינד פון דוד און איבער די איינוואוינער פון ירושלים דעם גייסט פון חן און געבעט, זיי וועלען אויף מיר קוקען וועמען זיי האבען צושטאכען און זיי וועלען איבער איהם קלאגען אזוי ווי איינער קלאגט איבער א יחיד און וועלען זיין אין ביטערקייט איבער איהם ווי איינער איז אין ביטערקייט וועגען א בכור". (זכריה י"ג)

אט פון יענער קוואל וועט קומען די ריינינגקייט פאר אלע מענשען. נעמליך דורך דעם פארגאסענעם בלוט פון ישוע המשיח וואס וועט אונז אלע ריין און גערעכט מאכען ביי גאט ב"ה.

ליעבער לעזער, דער גאט פון אברהם יצחק ויעקב לעבט נאך. דער גאט פון אליהו לעבט נאך. זיי האבען זיך געווענדעט צו גאט אין זייער עת צרה האט ער זיי גערעטעט. לאמיר זיך אלע אויך ווענדען צו דעמזעלבען גאט, באקענען אונזער זינד און איהם פאלגען. ווען ער האט אונז געהייסען גלויבען און צוהערען צו ישוע המשיח. לאמיר עס טהון באמונה וועט ער אונז אודאי אויך רעטען פון געגענווערטיגע צרות און פון דעם קינפטיגען חרון אף, ר"ל. „אשרי כל חוסי בו".

אַ טרינק פון דער קוואלענדער ברון

„ווער עס וועט טרינקען פון דעם וואסער וואס איך וועל איהם געבען דער וועט קיינמאל נישט דורשטיג זיין נייערט דאס וואסער וועט אין איהם זיין א קוואל וואס קוועלט צום אייביגען לעבען".
(יוחנן ד.)

„און ער האט געזאגט. א געוויסער מאן האט צוויי זיהן געהאט און דער יונגערער האט צו זיין פאטער געזאגט. פאטער, גיב מיר דעם חלק פון פארמעגען וואס געהער צו מיר. און ער האט זיין פארמעגען צווישען זיי צוטיילט. נאך עטליכע טעג האט דער יונגערער זוהן זיך צוזאמען גענומען און איז אוועקגעפאהרען אין א ווייטען לאנד אריין און האט דארט אלעס פארשווענדט אין אן אויסגעלאסען לעבען. ווען ער האט אלעס פארצעהרט איז געווארען א שטארקער הונגער אין יענעם לאנד און ער האט אנגעהויבען אין נויט צו זיין, איז ער געגאנגען צו אן איינוואוינער פון לאנד וועלכער האט איהם געשיקט חזרים צו פאסען. דארט האט ער געוואלט זיין בויך אנפילען מיט שאלעכטץ וואס די חזרים האבען געפרעסען. ווען ער איז צו זיך געקומען האט ער זיך געטראכט — וויפיעל משרתים פון מיין פאטער האבען ברויט איבער־גענוג און איך קום דא אום פאר הונגער. איך וועל געהן צו מיין פאטער און וועל צו איהם זאגען: פאטער, איך האב געזינדיגט געגען גאט און געגען דיר. איך בין נישט מעהר ווערט דיין זוהן צו הייסען: מאך מיך ווי איינער פון דיינע משרתים. און אזוי איז ער צו זיין פאטער געקומען. ווען ער איז נאך ווייט געווען האט איהם זיין פאטער דערזעהן און האט איבער איהם רחמנות באקומען. ער איז איהם אנטגעגען געלאפען און איהם אויפ'ן האלז געפאלען און האט איהם געקושט. דער זוהן האט איהם געזאגט: פאטער, איך האב געזינדיגט געגען דעם הימעל און פאר דיר. איך בין נישט מעהר ווערטה דיין זוהן צו הייסען. און דער פאטער האט צו זיינע קנעכט געזאגט, ברענגט ארויס דאס בעסטע קלייד און טהוט איהם אן, גיט איהם א רינג אויף זיין האנד און שיך אויף די פיס און ברענגט דאס פעטע קאלב און קוילעט און לאמיר זיך פרייען, ווארן דיעזער מיין זוהן איז טויט געווען און לעבט ווידער, ער איז פארלוירען געווען און איז געפונען. און זיי זענען אלע פרעהליך געווען". (לוקס ט"ו, 11־25)

וואו איהר קאנט בעקאמען דעם רעה ישראל

ברוקלין, נ. י.: בית שר שלום, 27 טרופ עוועניו, פילאדעלפיא פא.: מר. הארי בוירגען, 717 וואלנאט סטריט. פיטסבורג, פא.; רעוו. דזשאן סאלאמאן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאגא, אילינאי: רעוו. סאלאמאן בירנבאום, 316 סטענלי פלייס. לאס אנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. ציממערמאן, 2005 ברוקלין עוועניו, קאלומבוס אהייא: רעוו. אסקאר וואגא, 712 סוט העיג עוועניו. סידני, אסטראליען: רעוו ג. ע ארדיל, 145 קאמאנוועלטה סטריט. ווארשע, פוילען: רעוו. משה גיטלין, טארגאווא, 15, מ. 4. ירושלים, פאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהבי, גאספל גייט, רוסישער קאמפאונד. פאריז, פראנקרייך: רעוו. העגרי ווינסענט, 123 דאמעין עווע באפאלא, נ. י.: רעוו. א. ב. מאכלין 206 נארטה פארק עווע

THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 10
JUNE, 1939

A SHATTERED JEWRY AND A SILENT GOD

Our nation bleeds. It bleeds in Germany, it bleeds in Roumania, it bleeds in Italy, in fact it is hard to find a land under the sun where Jewish blood does not run like rivers of water. The Jews of the world are terror-stricken, and run hither and thither, and do not seem to know what to do. Rabbis keep stuffing them with false hopes, and they mislead them into blatant demands for certain "rights" as to Palestine or other places. All these tactics only make matters worse, and the Jews find themselves sinking deeper and deeper in the quicksands of world hate.

Twenty-five hundred years ago our Jewish people found themselves in a predicament just about as bad as that of today. Only, the persecution was focussed through one kingdom, Babylon. There it was that the poor Jews, in the poignant description of Psalm 137, sat down by the rivers of Babylon and they wept, and they hanged their harps on the banks of the Euphrates.

> "There they that carried us away captive required of us a song; and they that wasted us required of us mirth, saying, Sing us one of the songs of Zion. How shall we sing the Lord's song in a strange land." Psalm 137:3, 4.

Finally there came to the kingdom a young Hebrew captive whose name was Daniel. He was a very earnest and studious young man and he was also deeply consecrated to God. He tells us, "I, Daniel understood by books the number of the years, whereof the word of the Lord came to Jeremiah the prophet, that he would accomplish seventy years in the desolations of Jerusalem."

Now let us read some more and discover what kind of a young man this Daniel was:-

> "And I set my face unto the Lord God, to seek by prayer and supplications, with fasting, and sackcloth, and ashes: And I prayed unto the Lord my God, and made my confession, and said, O Lord, the great and dreadful God, keeping the covenant and mercy to them that love Him, and to them that keep His commandments: We have sinned, and have committed iniquity, and have done wickedly, and have rebelled, by departing from thy precepts and from thy judgments: Neither have we hearkened unto thy servants the prophets, which spake in thy name to our kings our princes, and our fathers, and to all the people of the land. Yea, all Israel have transgressed thy law, even by departing, that they might not obey thy voice; therefore the curse is poured upon us, and the oath that is written in the law of Moses the servant of God, because we have sinned against Him. And He hath confirmed His words, which He spake against us, and against our judges that judged us, by bringing upon us a great evil: for under the whole heaven hath not been done as hath been done upon Jerusalem." Daniel 9:3-6, 11,12.

We are now on the track of a world secret. Daniel made confession to God not only of his own sins, but of the sins of the whole Jewish nation. "We have sinned," he cried to God, "and have done wickedly and have rebelled."

Here is the miracle:- no sooner had Daniel made these confessions to God than swiftly came the Angel Gabriel, and Gabriel's message was:-

> "At the beginning of thy supplications the commandment came forth, and I am come to shew thee; for thou art greatly beloved."

"Thou art greatly beloved." This is the answer to the whole Jewish problem and its pathos today. Let our rabbis humble themselves, let our Jewish people humble themselves, let them gather in the synagogues, and let them bow their heads and their hearts before God, and let them confess openly and freely that we have sinned. Just as sure as the night follows the day, and just as sure as God swiftly answered Daniel's confession and prayer, so surely can we trust God to make each one of us "greatly beloved" even as Daniel was.

We have sinned, we have done wickedly. But what has been our sin, and what has been our wicked doing? Only one thing! Our forefathers stood one day in Jerusalem, and cried out, "We will not have this Man to rule over us." Yet only a short while before God had announced from the heavens themselves, concerning this very Man,

> "This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him." Matthew 17:5.

Thus the issue becomes clearly joined. All that interests God now with regard to us as Jews is, are we hearing and obeying His beloved Son in whom He is well pleased? There is no other issue. God's Son is God's Son and when we slight that Son, we slight God Himself. So how can God hear our prayers when we deliberately violate the very means by which those prayers are to be heard?

Strikingly enough this is the one sin in which the whole Jewish nation is a partaker. Such a statement is not true of any sin that we could mention. There are some Jews for instance who tell lies, but not all Jews tell lies. There are some Jews who cheat in business, but not all Jews cheat in business. There have been even a few Jews who committed murder, but not all Jews commit murder. And so on we could go without limit, but the one outstanding fact, and the thing which should command the profoundest thought of the Jewish rabbis of the present day, is that as a nation the Jews are guilty of this one particular sin, of refusing to hear and obey the One Whom God has called His beloved Son, while only a few Jews, as individuals, accept Him.

WHY IS GOD SILENT?

We are a mystic nation. We have lived only because God has declared through His infallible fiat that we shall live. He is the God who flung the sun, the moon and the stars into their places in the heavens, and by the very might of His spoken word, His fiat, these orbs spin and rotate in their circuits without ever a mishap. His divine fiat has said that Israel shall live forever before Him, and so we live.

But what a living! Dispersions, captivities, pogroms, slaughterings, drownings, burnings at the stake, pillaging, robberies, expulsions,—what a category of anguish! We cry to God and we beat our breasts, and we give to the poor, and we recite the Kol Nidre, and fast in our bodies, yet God is silent!

God is silent! How could it be otherwise, when we have wounded Him and we have tortured Him, and we have disobeyed Him, and we have made His own heart to bleed, all because we have rejected His only begotten Son. Would you consider anyone your friend, if that one despised your own son?

Dear Jewish reader, there is no way out for us, but by a national confession of our sin, our great sin. When we make that confession, we will discover that the same God who stepped down with a strong and mighty arm and delivered us out of the clutches of Pharaoh, can and now will stoop down and destroy a Hitler and his hosts, to deliver us safe and sound, and dry shod. This is mysticism, but it is the Word of God. Upon that we stand and upon that we bank every word we have written.

EVENTUALLY WE MUST

The tragedy of the Jewish national problem is that whether we like it or not, some day we are going to be compelled by the sheer force of concurrent events, events which will move relentlessly upon the streams and tides of history, to bow the knee to the Lord Jesus Christ, and to cry unto Him with breaking hearts, and ask His forgiveness. God's whole pupose in choosing Israel and in preserving our people through floods, through fire, through massacres, through world hate of the most shameful sort, is only that at last we shall confess His only begotten Son, the Lord Jesus Christ, as our Messiah and our Saviour. The tragedy lies in the fact that God has been waiting patiently 1900 years for us to do this, and we have deliberately defied Him, thwarted His purposes for us, and refused to accept the only way of deliverance. Now there is in store for us one final and terrible fire of purging, a fire that truly will burn all the dross out of our people. Out of that fire will

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

emerge a newly born Jewish nation, praising God's name, worshipping His beloved Son, and making Him known to all the Gentiles of the world. Just see what God says about these things; first we will read Zech. 14:2, 3,

> "For I will gather all nations against Jerusalem to battle; and the city shall be taken, and the houses rifled, and the women ravished; and half of the city shall go forth into captivity, and the residue of the people shall not be cut off from the city. Then shall the Lord go forth, and fight against those nations, as when he fought in the day of battle."

And so in the future will come the greatest attack on Jerusalem that ever was made in all history. For there shall be gathered all the world nations to battle. God tells us that He will come in that desperate hour of Israel's trouble, to bring deliverance to the hard pressed Jews in the face of that imminent destruction. We read in Zech. 12:8, 9.

> "In that day shall the Lord defend the inhabitants of Jerusalem; and he that is feeble among them at that day shall be as David; and the house of David shall be as God, as the angel of the Lord before them. And it shall come to pass in that day, that I will seek to destroy all the nations that come against Jerusalem."

In that day comes the climax of all, for it will be then that God will give to our people a new heart and a new awakening, as He says,

> "I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him, as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his firstborn." Zech. 12:10.

After such a terrible time of mourning and sorrow, God tells us again in Zech. 13:1,

> "In that day there shall be a fountain opened to the house of David and to the inhabitants of Jerusalem for sin and for uncleanness."

Listen, dear Jewish friend, there is no hope for us until we come to that precious fountain from which springs the cleansing blood that takes from us all sin and gives us eternal life and peace with God. If only our nation as a whole had turned to God years before, what a different record would be today upon the pages of history.

The God of Abraham, Isaac and Jacob is not dead, the God of Elijah is not dead. Our fathers, the patriarchs and prophets, turned to God in time of trouble, they obeyed His word and God delivered them. Let us also turn to that God and do what He told us to do, obey His only begotten Son, the Lord Jesus Christ; and then having done all, in humble childlike obedience to him, we can with the fullest confidence look to Him for deliverance. If the Word of God is true, and if Jewish history counts for anything, when that hour comes, the world will witness the most wonderful salvation that ever it has seen in six thousand years of hectic and bewildering history.

WHO IS A MESHUMED?

Why do the rabbis call us Meshumodim? Does it never strike you as strange that even among the educated Jews, as soon as they hear or speak of a fellow Jew who has become a believer on the Lord Jesus Christ, they curl their lip with contempt, and breathe out the sneering word of condemnation, "Meshumed!"

If there is any one thing that the Jewish rabbis and leaders like to boast about, it is their "education". To be ignorant is a humiliating thing for the Jew. And yet every time a rabbi opens his mouth and calls a Christian Jew "Meshumed" he is displaying an ignorance so abysmal as to make himself a laughing stock among those who really know.

Now what is a Meshumed? If you will consult the Hebrew Lexicon, you will find the word comes from the root, Shamad. It means to destroy, to cut off, to waste. In Deut. 28:48 we read,

> "Therefore shalt thou serve thine enemies which the Lord shall send against thee, in hunger, and in thirst, and in nakedness, and in want of all things: and he shall put a yoke of iron upon thy neck, **until he have destroyed thee.**"

Here is the word **Shamad,** translated, "**until he have destroyed thee**". And from this word the Hebrew noun Meshumed is derived. And so you see that the whole nation of Israel has been scattered by God among the nations of the world, as He warned our forefathers many times that He would do.

> "The Lord shall bring thee, and thy king which thou shalt set over thee, unto a nation which neither thou nor thy fathers have knnwn; and there shalt thou serve other gods, wood and stone. And thou shalt become an astonishment, a proverb, and a by-word, among all nations whither the Lord shall lead thee." Deut. 28:36, 37.

Therefore, so long as our Jewish nation lives scattered all over the earth and disobedient to God's commandments, so long will the whole nation be truly and literally a nation of Meshumodim.

The Christian Jew, the Jew who has accepted the Lord Jesus Christ as His Saviour and Messiah, is no longer a Meshumed; he has removed himself from this curse and punishment of God, and Has become a true child of God, having received also the promise of everlasting life through faith in the blood that was shed for him by God's only begotten Son, the Lord Jesus Christ, on the cross, 1900 years ago. God no longer calls such a Jew Meshumed, but instead God has a new name for him:-

> "But ye are a chosen generation, a royal priesthood, an holy nation, a peculiar people; that ye should shew forth the praises of him who hath called you out of darkness into his marvellous light." I Peter 2:9.

We Christian Jews are God's royal priesthood! But the Jew who rejects the Lord Jesus Christ, and who thus disobeys God's clearly declared commands, he is the real Meshumed. Think this over, dear reader, and then never again be guilty of calling a Christian Jew a Meshumed; and if you hear your rabbi or some other "educated" Jewish leader calling a Christian Jew Meshumed, you just tell him that he has only displayed his ignorance.

As for yourself, do you not think that the time has come for you to come out from under the punishment and humiliation of being always a Meshumid? You can do this by turning to God and asking Him to forgive you through the Lord Jesus Christ. It is this Christ who promised every true believer,

> "Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life." John 5:24.

This means that you can come out from under **condemnation,** which has the same meaning as **Meshumed.** So you can stop being a Meshumed and immediately possess eternal life. Will you do this?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN

THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York. Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburgh, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N. Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio. 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago. Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Warsaw, Poland: Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate. Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

איך בענארישט זיך און ברעכט דעם „לא תרצח" אבער נישט חלילה אלע זענען אזוי. דאגעגען אבער די זינד וואס אלע אידען באגעהען, איז די וואס איז געגען ישוע המשיח, אויף וועלכער אידען קלאפען זיך אין הארצען „ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם". און דאך הערט מען איהם נישט אויף צו האסען און צו פארפאלגען... אט אין דער איינציגער זינד איז כל ישראל אריינגערעכענט, אייער אין גרינג שעצונג און אנדערע אין מיסאכטונג און א דריטער מיט האס און זלזולים און דערפאר ליידען אלע, גרויס און קליין.

עס איז דוקא שווער צו פארשטעהן פארוואס אידען זענען אזוי שטארק געגען ישוע המשיח וואס איז געוועזן אונזער פלייש און בלוט וועמען גאט האט געשיקט אלס אונזער משיח, אבער אז דער שטן וויל אזוי איז נישט שייך, אידען לאזען זיך ביים שטן פארפיהרען און ליידען דערפאר.

פארוואס איז גאט שטיל?

מיר זענען א מיסטיש פאלק. מיר לעבען ווייל גאט האט ארויסגעגעבען א דעקרעט אז ישראל זאל לעבען און אזוי לעבען מיר. אבער מ'שטיינס געזאגט וואסארא מין לעבען דאס איז. צוזייעט און צושפרייט אין דער גאנצער וועלט. פאגראמירט און נעקוילעט ר"ל. געפאלען און צוטרעטען, באראויבט און געפאנגען, געטריבען און געיאגט. אט דאס איז דער סך הכל פון ישראל'ס צרה'דיג לעבען . . . אה וואסארא קאטעגאריע פון אנגסט און פיין ליידט ישראל זייט אזוי פיעל יאהר הונדערט. וועט עס אמאל אן ענד נעמען? געוויס! אזוי באלד מיר וועלען מתודה זיין אונזערע זינד וואס מיר באגעהן געגען היילינען משיח דעם בן אלהים, באלד וועט אויך אונזער ישועה קומען. „והתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי" (ויקרא כ"ו, 40) דארט לעזען מיר, אז דאן וועט אויך אונזער ישועה קומען.

אמת, מיר שרייען אפט צו גאט און קלאפען זיך אין הארצען „חטאתי עויתי ופשעתי לפניך", מיר גיבען צדקה און מיר פאסטען, און דאך איז גאט שטיל . .. .

יא, דער ליעבער גאט איז שטיל , אבער ווי קאן עס דען אנדערש זיין? מיר האבען גאט נישט געפאלגט, מיר האבען איהם בעליידיגט און וועה געטהון. ער האט געהייסען אז „אליו תשמעון", מיר זאלען זיין זוהן צוהערען און מיר טהון דאכ דוקא נישט. מיר האבען דעם „בן אלהים" פארווארפען, פעראכט און איבערגעגעבען אין גוי'שע הענד און מיר ווילען נאך עד היום פון אים נישט וויסען. וואלט ארוועד פון אייך ליעבע לעזער גוטעס געדענקט פון איינעם וואס וואלט אייער זאהן פעראכטעט, בעליידיגט און פארווארפען?

ליעבער לעזער. עס איז פאר אונז קיין אויסוועג פאראן ווי נור מתודה צו זיין אונזער נאציאנאלע זינד געגען דעם „בן אלהים". ווען מיר וועלען דאס באקענען וועלען מיר באלד אויסגעפינען אז דערזעלבער גאט וואס איז ארונטער געקומען צו פרעה'ן „ביד חזקה ובזרוע נטויה". און האט אונז פון זיינע הענד בעפרייהט. דערזעלבער גאט וועט אונז אויך היינט בעפרייען פון די מארדערנע שונאים. „היד ד' תקצר? !"

באחרית הימים

גאט זאגט אונז, אז דער נאציאנאלער פראבלעם וועט זיך ענדיגען, און א סוף אן עק. גאטס פלאן איז אז ישראל וועט נאך אנערקענען ישוע אלס איהר משיח און ישראל וועט נאך בעגען די קניען פאר ישוע, דעם מלך מלכי המלכים. גאטס פלאן מוז אויסגעפירט ווערען. ער האט ישראל גערעטעט פון פייער און וואסער און האט געדולדיג געווארט איבער 1900 יאהר אז מיר זאלען אונזער משיח אנערקענען. א גרויסע צאהל אידען אין דער גאנצער וועלט האבען איהם שוין אנערקאנט און אנדערע טון עס ביסלעכוויים נאך, און די ישועה וועט ענדליך קומען על כל ישראל. אבער די וואס וועלען ווארטען, וועלען דערפאר טייער בעצאהלען אין דער צוקונפט. דער נביא זאגט אונז פון פיעל שרעקליכקייטען וואס וועט נאך קומען, און דאס פייער וועט דאן ארויסברענגען א נייע געבוירען פאלק ישראל וואס וועט פרייזען און לויביז גאטס נאמען דורך ישוע המשיח און זיי וועלען ווערען א מיסיאנעריש פאלק, זיי וועלען געהן בעקאנט מאכען ישוע המשיח'ס נאמען צו אלע נאציאנען פון דער וועלט.

מיר לעזען אין זכריה י"ד, אז גאט זאגט „איך וועל פערזאמלען אלע גוים געגען ירושלים צו א מלחמה. די שטאדט וועט איינגענומען ווערען. זיי וועלען בארויבען די הייזער . . . און א האלבע שטאט וועט געהן אין גלות . . . דאן וועט דער הארר געהן מלחמה האלטען געגען אלע גוים".

ווי מיר זעהן וועט ירושלים זיין אין דער צוקונפט דאס מיטלפונקט פון די גרעסטע מלחמה וואס איז אמאל געווען אין דער וועלט. ווייל אלע פעלקער וועלען טייל נעמען אין יענער שרעקליכער מלחמה. גאט וועט אבער צו־הילף קומען ישראל אין דער עת צרה. אין זכריה י"ב לעזען מיר: „אין זעלבען טאג וועט גאט באשיצען די איינוואוינער פון ירושלים, אין יענעם טאג וועט אפילו דער שוואכער זיין אזוי ווי דוד און דאס בית דוד וועט זיין ווי גאט, אזוי ווי דער מלאך פון גאט וועט זיין פאר זיי. יענעם טאג וועל איך זוכען צו פארטיליגען אלע פעלקער וואס וועלען קומען געגען ירושלים".

אין יענעם טאג וועט אלעס קומען צו א קלימאקס. עס הייסט אין זכריה י"ב, 10:

„איך וועל אויסגיסען איבערן הויז געזינד פון דוד און איבער די איינוואוינער פון ירושלים דעם גייסט פון חן און געבעט, זיי וועלען אויף מיר קוקען וועמען זיי האבען צושטאכען און זיי וועלען איבער איהם קלאגען אזוי ווי איינער קלאגט איבער א יחיד און וועלען זיין אין ביטערקייט איבער איהם ווי איינער איז אין ביטערקייט וועגען א בכור". (זכריה י"ג)

אט פון יענער קוואל וועט קומען די ריינינקייט פאר אלע מענשען, נעמליך דורך דעם פארגאסענעם בלוט פון ישוע המשיח וואס וועט אונז אלע ריין און גערעכט מאכען ביי גאט ב"ה.

ליעבער לעזער, דער גאט פון אברהם יצחק ויעקב לעבט נאך. דער גאט פון אליהו לעבט נאך. זיי האבען זיך געווענדעט צו גאט אין זייער עת צרה האט ער זיי גערעטעט. לאמיר זיך אלע אויך ווענדען צו דעמזעלבען גאט, באקענען אונזער זינד און איהם פאלגען. ווען ער האט אונז געהייסען גלויבען און צוהערען צו ישוע המשיח. לאמיר עס טהון באמונה וועט ער אונז אודאי אויך רעטען פון געגעווערטיגע צרות און פון דעם קינפטיגען חרון אף, ר"ל. „אשרי כל חוסי בו".

א טרינק פון דער קוואלענדער ברון

„ווער עס וועט טרינקען פון דעם וואסער וואס איך וועל איהם געבען דער וועט קיינמאל נישט דורשטיג זיין נייערט דאס וואסער וועט אין איהם זיין א קוואל וואס קוועלט צום אייביגען לעבען". (יוחנן ד.)

„און ער האט געזאגט, א געוויסער מאן האט צוויי זיהן געהאט און דער יונגערער האט צו זיין פאטער געזאגט, פאטער, גיב מיר דעם חלק פון פארמעגען וואס געהער צו מיר. און ער האט זיין פארמעגען צווישען זיי צוטיילט. נאך עטליכע טעג האט דער יונגערער זוהן זיך צוזאמען גענומען און איז אוועקגעפאהרען אין א וויטען לאנד אריין און האט דארט אלעס פארשווענדט אין אן אויסגעלאסען לעבען. ווען ער האט אלעס פארצעהרט איז געווארען א שטארקער הונגער אין יענעם לאנד און ער האט אנגעהויבען אין נויט צו זיין, איז ער געגאנגען צו אן איינוואוינער פון לאנד וועלכער האט איהם געשיקט חזרים צו פאסען. דארט האט ער געוואלט זיין בויך אנפילען מיט שאלעכטץ וואס די חזרים האבען געפרעסען. ווען ער איז צו זיך געקומען האט ער זיך געטראכט — וויפיעל משרתים פון מיין פאטער האבען ברויט איבער־גענוג און איך קום דא אום פאר הונגער. איך וועל געהן צו מיין פאטער און וועל צו איהם זאגען: פאטער, איך האב געזינדיגט געגען גאט און געגען דיר. איך בין נישט מעהר ווערט דיין זוהן צו הייסען: מאך מיך ווי איינער פון דיינע משרתים. און אזוי איז ער צו זיין פאטער געקומען. ווען ער איז נאך ווייט געווען האט איהם זיין פאטער דערזעהן און האט איבער איהם רחמנות באקומען. ער איז איהם אנטגעגען געלאפען און איהם אויפ'ן האלז געפאלען און האט איהם געקושט. דער זוהן האט איהם געזאגט: פאטער, איך האב געזינדיגט געגען דעם הימעל און פאר דיר. איך בין נישט מעהר ווערטה דיין זוהן צו הייסען. און דער פאטער האט צו זיינע קנעכט געזאגט, ברענגט ארויס דאס בעסטע קלייד און טהוט איהם אן, גיט איהם א רינג אויף זיין האנד און שיך אויף די פיס און ברענגט דאס פעטע קאלב און קוילעט און לאמיר זיך פרייען, ווארן דיעזער מיין זוהן איז טויט געווען און לעבט ווידער, ער איז פארלוירען געווען און איז געפונען. און זיי זענען אלע פרעהליך געווען". (לוקס ט"ו, 11-25)

וואו איהר קאנט בעקאמען דעם רעה ישראל

ברוקלין, נ. י.: בית שר שלום, 27 טרופ עוועניו, פילאדעלפיא פא.: מר. הארי בוירגען, 717 וואלנאט סטריט. פיטסבורג, פא.: רעוו. דזשאן סאלאמאן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאגא, אילינאי: רעוו. סאלאמאן בירנבאום, 316 סטענלי פלייס. לאס אנגעלעס, קאליף.: רעוו. ע. צימערמאן, 2005 ברוקלין עוועניו, קאלומבוס אהייא: רעוו. אסקאר וואגא, 712 סויט העיג עוועניו. סידני, אסטראליען: רעוו ג. ע ארדיל, 145 קאמאנוועלטה סטריט. ווארשע, פוילען: רעוו. משה גיטלין, טארגאווא, 15, מ. 4. ירושלים, פאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהבי, גאספל גייט, רוסישער קאמפאונד. פאריז, פראנקרייך: רעוו. הענרי ווינסענט, 123 דאמעין עווע באפאלא, נ. י.: רעוו. א. ב. מאכלין 206 נארטה פארק עווע

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 10
JUNE, 1939

א צושמעטערט אידענטום און א שטילשווייגענדער גאָט

אונזער נאַציאָן בלוטיגט. עס בלוטיגט אין דייטשלאנד, עס בלוטיגט אין רומעניען, עס בלוטיגט אין טשעכאָ סלאָוואקא, עס בלוטיגט אי־בעראל אונטער דער זון. אידישע ליידען זענען אונבעשרייבבאר. שרעקליכער אלס אנדערע וואָס האָבען וועו געליטען. אידען זענען אין א מורא־דיגען צושטאַנד, לויפענדיג אַהין און אַהער נישט וויסענדיג ווי צוגעהן און וואָס צו טהון.

רבנים און סתם פיהרערס האַלטען זיי אין איין שטאָפּען מיט גרונדלאָזע האָפנונגען וואָס פיהרען זיי צו שרייענדע פערלאנגען נאָך געוויסע רעכטע אין פּאַלעסטינא אָדער אין אַנדערע פּלעצער אַלס א היימלאנד. אַלע אזאַלכע מעטאָדען מאכען די אומשטענדען פיעל ערגער, אונזער פיעל געפּלאָגטע נאַציאָן געפינט אונטער זיך א זאמדיגען גרונד וואָס זינקט אונטער די פיס צוליעב דעם שטאַרקען דרוק פון האַס און פון געמיינער חוצפה פון אַזויפיעל שונאים וואָס דורשטען נאָך זייער בלוט, דאַרף דער דרוק נאָך שטאַרקער זיין?

2500 יאָהר צוריק האָבען מיר זיך געפונען אין אַן עהנליכען צושטאַנד ווי איצטער. יענע פאַרפּאָלגונגען זענען אָבער געווען באגרענעצט אין איין לאַנד, אין בבל. דאָרט זענען מיר געווען אונטער דער דורכדרינגליכער ערפאַהרונג פון תהלים קל״ז, נעמליך: „מיר זענען געזעסען ביי די טייכען פון בבל און ביטער געוויינט ווען מיר האָבען געדענקט פון ציון. אויף יענע צווייגען האָבען מיר אויפגעהאנגען אונזערע האַרפען, און אונזערע שונאים וואָס האָבען אונז געפיהרט געפאַנגען האָבען פערלאַנגט אַז מיר זאָלען זיי זינגען ליעדער פון פרייד... אָבער ווי אַזוי האָבען מיר געקאָנט זיי זינגען ציונס ליעדער זייענדיג אויף פרעמדער ערד״!?

צו יענער צייט איז אָנגעקומען דער יונגער געפאַנגענער דניאל. ער איז געווען געבילדעט, ערענסט און זעהר פרום. ער זאָגט אונז אין דניאל ט׳ פאָלגענדעס: „איך דניאל האָב פערשטאַנען פון ספרים די צאָהל פון יאָהרען וואָס גאָט האָט געזאָגט צו ירמיה הנביא צו פאַרפילען 70 יאָהר צו חורבן ירושלים״. און ער זאָגט דאָרט ווייטער — „איך האָב מיין פּנים געריכטעט צו גאָט מיט געבעט און מיט פאַסטען אין זאק און אש. איך האָב מתודה געווען מיינע זינד צו גאָט פאַר וועם מיר האָבען געזינדיגט און פאַרקרימט אונזערע וועגען. מיר האָבען שלעכטס געטהון און זיך אוועקגעקעהרט פון דיינע מצוות. מיר האָבען נישט געפאָלגט דיינע נביאים וואָס האָבען גערעדט אין דיין נאָמען צו אונזערע עלטערן און צום גאַנצען פאָלק. צו דיר אָה הארר איז די גערעכטיגקייט אָבער מיר זענען מיט א פאַרשעהמט פּנים ביז׳ן היינטיגען טאָג. אין אַלע לענדער וואו מיר זענען פאַרשטויסען פאַר די זינד וואָס מיר זענען געגען דיר בעגאַנגען און מיר האָבען נישט געפאָלגט צו דיין שטימע אז מיר זאָלען לערנען און פאָלגען דיין תורה. ד א ס ג א נ צ ע פ א ל ק י ש ר א ל האָט עובר געווען אויף דיין וואָרט דערפאַר איז איבער אונזער פאָלק אויסגעגאָסען געוואָרען די קללה און די שבועה וואָס איז געשריבען אין תורת משה אַלץ צוליעב אונזערע זינד. גאָט האָט ערפילט זיין וואָרנונג צו אונז און האָט ערלויבט פיעל שלעכטס וואָס איז קיינמאָל צופאַר נישט געשעהן אונטער דעם הימעל אַזוי ווי עס איז געשעהן איבער אונז דאמאָלס אין ירושלים. (דניאל ט)

אָט אַזוי האָט געבעטען דער גאָטעספירכטיגער מאַן דניאל הנביא. ער האָט אין זיין געבעט מתודה געווען צו גאָט נישט נאָר אליין זיין אייגענע זינד נייערט אויך די זינד פון גאַנצען כלל ישראל. ער רופט אויס מיט א פאַרוויינאָגטען הארץ

מיר האָבען געזינדיגט!

מיר האָבען איבערטראָטען און האָבען רעבעלירט געגען גאָטס הייליגען ווילען. מיר האָבען נישט געפאָלגט וואָס גאָט האָט אונז אָנגעזאָגט צו טהון.

אָט אָ דאָ זעהען מיר גאָטס גרויסע וואונדער, אַזוי באַלד דניאל האָט מתודה געווען צו גאָט די זינד פון כל ישראל, אַזוי באַלד איז צו איהם געקומען דער מלאך גבריאל מיט א שליחות פון גאָט, זאָגענדיג:

„אום אָנפאַנג פון דיין געבעט איז אַרויסגעגאַנגען דער באַפעהל און איך בין געקומען דיר אָנצוזאָגען אז דו ביסט זעהר באַליעבט....״

„דו ביסט זעהר באַליעבט!״ אָט דאָס קאָן זיין די ערפאַהרונג פון גאַנצען אידישען פאָלק אויך היינט. אונזערע רבנים מיט׳ן גאַנצען פאָלק ישראל, קליין ווי גרויס, דאַרפען זיך דעמיטהיגען — אַזוי ווי דניאל האָט עס געטהון — זיך דעמיטהיגען און עפענטליך מתודה זיין אויף דער זינד וואָס דאָס כלל ישראל איז בעגאַנגען געגען גאָט, און אַזוי זיכער ווי גאָט ב״ה האָט געענטפערט דניאלס האַרציגע תפלה אַזוי זיכער וועט דער „שומע תפלה״ אויך ענטפערען אונזער תפלה און ער וועט יעדען פון אונז מאכען „באַליעבט״ אַזוי ווי דניאל איז געווען.

„מיר האָבען געזינדיגט און מיר האָבען שלעכטס געטהון״! אָבער אין וואָס איז בעשטאַנען אונזער זינד און אונזער שלעכטיגקייט וואָס כל ישראל איז בעגאַנגען?

עס איז נור צוליב א י י ן זינד

אונזערע עלטערן זענען אין איין געוויסען טאָג געשטאַנען אין ירושלים און האָבען מיט׳ן גאַנצען כח אויסגעשריגען „מיר ווילען נישט אז אָט דער מענש זאָל איבער אונז רעגירען״. דאָס איז געווען נור א קורצע צייט זייט גאָט האָט פון הימעל אנאָנסירט וועגען אָט דיעזער פערזאָן: —

„זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון״. ד.. ה., דאָס איז מיין געליעבטער זאָהן . . . איהם זאָלט איהר הערען״. (מתתיה י״ז)

ווי מיר זעהען איז גאָטס גרעסטע אינטערעסט פאַר אונז אַלע מענשען אַז מיר אַלע זאָלען צוהערען, פאָלגען און גלויבען אין „בן אלהים״ ישוע המשיח, אין וועם גאָט האָט זיין וואָהלגעפאַלען. עס איז מעהר דאָ קיין פראַגע פאַראַן, ווער.. ווי.. ווען..? גאָטס זוהן איז גאָטס זוהן, און ווען מיר גרינגשעצען אָדער מיסאכטען דעם „בן אלהים״, מיסאכטען מיר גאָט ב״ה זעלבסט. דערפאַר זאָגען מיר דאָ, אַז עס איז קיין וואונדער וואָס גאָט הערט נישט אונזערע תפלות שוין איבער 1900 יאָהר און מיר זיינען ביי אַלע פעלקער ללעג ולקלס, ווייל מיר האָבען א פאַרזיכערונג אַז נור דורכ׳ן „בן אלהים״ ווערען אונזערע תפילות געהערט. (יוחנן י״ד, 14)

אָט דאָס איז די איינציגע זינד וואָס כל ישראל באַגעהט געגען רצון הבורא. מיר קאָנען נישט אהינווייזען צו קיין שום אַנדערע זינד אז כל ישראל זאָל באַגעהן. עס זענען פאַראַן מאַנכע אידען וואָס זאָגען אמאָל א שקר אָבער נישט כל ישראל זאָגען שקר. עס זענען פאַראַן מאַנכע אידען וואָס זענען נישט עהרליך אין ביזנעס אָבער נישט כל ישראל זענען אַזוי. עס איז אויך פאַראַן מאַנכער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 10
JUNE, 1939

א צושמעטערט אידענטום און א שטילשווייגענדער גאָט

אונזער נאַציאָן בלוטיגט. עס בלוטיגט אין דייטשלאַנד, עס בלוטיגט אין רומעניען, עס בלוטיגט אין טשעכאָ סלאָוואקאָ, עס בלוטיגט איבעראל אונטער דער זון. אידישע ליידען זענען אונבעשרייבבאר. שרעקליכער אַלס אנדערע וואָס האָבען ווען געליטען. אידען זענען אין א מורא־דיגען צושטאַנד, לויפענדיג אַהין און אַהער נישט וויסענדיג ווי צוגעהן און וואָס צו טהון.

רבנים און סתם פיהרערס האַלטען זיי אין איין שטאָפּען מיט גרונדלאָזע האָפנונגען וואָס פיהרען זיי צו שרייענדע פערלאַנגען נאָך געוויסע רעכטע אין פאַלעסטינא אָדער אין אַנדערע פּלעצער אַלס א היימלאַנד. אַלע אַזאַלכע מעטאָדען מאַכען די אומשטענדען פיעל ערגער, אונזער פיעל געפּלאַגטע נאַציאָן געפינט אונטער זיך א זאַמדיגען גרונד וואָס זינקט אונטער די פיס צוליעב דעם שטאַרקען דרוק פון האַס און פון געמיינער חוצפה פון אַזויפיעל שונאים וואָס דורשטען נאָך זייער בלוט. דאַרף דער דרוק נאָך שטאַרקער זיין?

2500 יאָהר צוריק האָבען מיר זיך געפונען אין אַן עהנליכען צושטאַנד ווי איצטער. יענע פאַרפאָלגונגען זענען אָבער געווען באַגרענעצט אין איין לאַנד, אין בבל. דאָרט זענען מיר געווען אונטער דער דורכדרינגליכער ערפאַהרונג פון תהלים קל״ז, נעמליך: „מיר זענען געזעסען ביי די טייכען פון בבל און ביטער געוויינט ווען מיר האָבען געדענקט פון ציון. אויף יענע צווייגען האָבען מיר אויפגעהאַנגען אונזערע האַרפען, און אונזערע שונאים וואָס האָבען אונז געפיהרט געפאַנגען האָבען פערלאַנגט אז מיר זאָלען זיי זינגען ליעדער פון פרייד... אָבער ווי אַזוי האָבען מיר געקאָנט זיי זינגען ציונס ליעדער זייענדיג אויף פרעמדער ערד״!?

צו יענער צייט איז אָנגעקומען דער יונגער געפאַנגענער דניאל. ער איז געווען געבילדעט, ערענסט און זעהר פרום. ער זאָגט אונז אין דניאל ט׳ פאָלגענדעס: „איך דניאל האָב פערשטאַנען פון ספרים די צאָהל פון יאָהרען וואָס גאָט האָט געזאָגט צו ירמיה הנביא צו פארפילען 70 יאָהר צו חורבן ירושלים״. און ער זאָגט דאָרט ווייטער — „איך האָב מיין פּנים געריכטעט צו גאָט מיט געבעט און מיט פאַסטען אין זאַק און אש. איך האָב מתודה געווען מיינע זינד צו גאָט פאַר וועם מיר האָבען געזינדיגט און פאַרקרימט אונזערע וועגען. מיר האָבען שלעכטס געטהון און זיך אוועקגעקעהרט פון דיינע מצוות. מיר האָבען נישט געפאָלגט דיינע נביאים וואָס האָבען גערעדט אין דיין נאָמען צו אונזערע עלטערן און צום גאַנצען פאָלק. צו דיר אָה האַרר איז די גערעכטיגקייט אָבער מיר זענען מיט א פאַרשעהמט פּנים ביז׳ן היינטיגען טאָג. אין אַלע לענדער וואו מיר זענען פאַרשטויסען פאַר די זינד וואָס מיר זענען געגען דיר בעגאַנגען און מיר האָבען נישט געפאָלגט צו דיין שטימע אז מיר זאָלען לערנען און פאָלגען דיין תורה. ד א ס ג א נ צ ע פ אָ ל ק י ש ר א ל האָט עובר געווען אויף דיין וואָרט דערפאַר איז איבער אונזער פאָלק אויסגעגאָסען געוואָרען די קללה און די שבועה וואָס איז געשריבען אין תורת משה אַלץ צוליעב אונזערע זינד. גאָט האָט ערפילט זיין וואָרנונג צו אונז און האָט ערלויבט פיעל שלעכטס וואָס איז קיינמאָל צופאַר נישט געשעהן אונטער דעם הימעל אַזוי ווי עס איז געשעהן איבער אונז דאַמאָלס אין ירושלים. (דניאל ט)

אָט אַזוי האָט געבעטען דער גאָטעספירכטיגער מאַן דניאל הנביא. ער האָט אין זיין געבעט מתודה געווען צו גאָט נישט נאָר אַליין זיין אייגענע זינד נייערט אויך די זינד פון גאַנצען כלל ישראל. ער רופט אויס מיט א פאַרוויטאָגטען האַרץ

מיר האָבען געזינדיגט!

מיר האָבען איבערטראָטען און האָבען רעבעלירט געגען גאָטס הייליגען ווילען. מיר האָבען נישט געפאָלגט וואָס גאָט האָט אונז אָנגעזאָגט צו טהון.

אָט אָ דאָ זעהען מיר גאָטס גרויסע וואונדער, אַזוי באַלד דניאל האָט מתודה געווען צו גאָט די זינד פון כל ישראל, אַזוי באַלד איז צו איהם געקומען דער מלאך גבריאל מיט א שליחות פון גאָט, זאָגענדיג:

„אום אָנפאַנג פון דיין געבעט איז אַרויסגעגאַנגען דער באַפעהל און איך בין געקומען דיר אָנצוזאָגען אז דו ביסט זעהר באַליעבט . . . . ״

„דו ביסט זעהר באַליעבט!״ אָט דאָס קאָן זיין די ערפאַהרונג פון גאַנצען אידישען פאָלק אויך היינט. אונזערע רבנים מיט׳ן גאַנצען פאָלק ישראל, קליין ווי גרויס, דאַרפען זיך דעמיטהיגען — אַזוי ווי דניאל האָט עס געטהון — זיך דעמיטהיגען און עפענטליך מתודה זיין אויף דער זינד וואָס דאָס כלל ישראל איז בעגאַנגען געגען גאָט, און אַזוי זיכער ווי גאָט ב״ה האָט געענטפערט דניאלס האַרציגע תפלה אַזוי זיכער וועט דער „שומע תפלה״ אויך ענטפערען אונזער תפלה און ער וועט יעדען פון אונז מאַכען „באַליעבט״ אַזוי ווי דניאל איז געווען.

„מיר האָבען געזינדיגט און מיר האָבען שלעכטס געטהון״! אָבער אין וואָס איז בעשטאַנען אונזער זינד און אונזער שלעכטיגקייט וואָס כל ישראל איז בעגאַנגען?

עס איז נור צוליב א י י ן זינד

אונזערע עלטערן זענען אין איין געוויסען טאָג געשטאַנען אין ירושלים און האָבען מיט׳ן גאַנצען כח אויסגעשריגען „מיר ווילען נישט אז אָט דער מענש זאָל איבער אונז רעגירען״. דאָס איז געווען נור א קורצע צייט זייט גאָט האָט פון הימעל אַנאָנסירט וועגען אָט דיעזער פערזאָן: —

„זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון״. ד.. ה., דאָס איז מיין געליעבטער זאָהן . . . איהם זאָלט איהר הערען״. (מתתיה י״ז)

ווי מיר זעהען איז גאָטס גרעסטע אינטערעסט פאַר אונז אַלע מענשען אַז מיר אַלע זאָלען צוהערען, פאָלגען און גלויבען אין „בן אלהים״ ישוע המשיח, אין וועם גאָט האָט זיין וואָהלגעפאַלען. עס איז מעהר דאָ קיין פראַגע פאַראַן, ווער.. ווי.. ווען..? גאָטס זוהן איז גאָטס זוהן, און ווען מיר גרינגשעצען אָדער מיסאַכטען דעם „בן אלהים״, מיסאַכטען מיר גאָט ב״ה זעלבסט. דערפאַר זאָגען מיר דאָ, אז עס איז קיין וואונדער וואָס גאָט הערט נישט אונזערע תפלות שוין איבער 1900 יאָהר און מיר זיינען ביי אַלע פעלקער ללעג ולקלס .ווייל מיר האָבען א פאַרזיכערונג אַז נור דורכ׳ן „בן אלהים״ ווערען אונזערע תפילות געהערט. (יוחנן י״ד, 14)

אָט דאָס איז די איינציגע זינד וואָס כל ישראל באַגעהט געגען רצון הבורא. מיר קאָנען נישט אהינווייזען צו קיין שום אַנדערע זינד אז כל ישראל זאָל באַגעהן. עס זענען פאַראַן מאַנכע אידען וואָס זאָגען אַמאָל א שקר אָבער נישט כל ישראל זאָגען שקר. עס זענען פאַראַן מאַנכע אידען וואָס זענען נישט עהרליך אין ביזנעס אָבער נישט כל ישראל זענען אַזוי. עס איז אויך פאַראַן מאַנכער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.